

Środa, 18 kwietnia 2018 r.

P8_TA(2018)0118

Postępy w sprawie globalnych porozumień ONZ w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji i w sprawie uchodźców**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie postępów w zakresie globalnych porozumień ONZ w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz w sprawie uchodźców (2018/2642(RSP))**

(2019/C 390/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając Konwencję dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz Protokół dotyczący statusu uchodźców z 1967 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka oraz inne traktaty i instrumenty Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając program godnej pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i w szczególności Konwencję nr 189 (2011) MOP dotyczącą godnej pracy dla osób pracujących w gospodarstwie domowym,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/71/1 z dnia 19 września 2016 r. pt. „Deklaracja nowojorska w sprawie uchodźców i migrantów” ⁽¹⁾,
- uwzględniając załącznik I do deklaracji nowojorskiej określający kompleksowe ramy działań na rzecz uchodźców,
- uwzględniając załącznik II do deklaracji nowojorskiej pt. „Dążenie do globalnego porozumienia na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji”,
- uwzględniając Wytyczne UE z dnia 6 marca 2017 r. w sprawie promowania i ochrony praw dziecka oraz komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2017 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci (COM(2017)0211),
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/71/280 z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie warunków prowadzenia negocjacji międzyrządowych dotyczących globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji ⁽²⁾,
- uwzględniając raport Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 28 kwietnia 2017 r. pt. „Raport specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w odniesieniu do migrantów na temat agendy 2035 na rzecz ułatwiania mobilności ludzi” ⁽³⁾,
- uwzględniając dokument UNHCR z dnia 17 maja 2017 r. pt. „Dążenie do globalnego porozumienia w sprawie uchodźców: plan działania” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając raport sekretarza generalnego ONZ Antonia Guterresa z dnia 11 stycznia 2018 r. pt. „Migracja z korzyścią dla wszystkich” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wstępny projekt UNHCR globalnego porozumienia w sprawie uchodźców w wersji z dnia 31 stycznia 2018 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wstępny projekt i zmieniony wstępny projekt globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji odpowiednio z dnia 5 lutego 2018 r. ⁽⁷⁾ i z dnia 5 marca 2018 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając deklarację abidżańską z 5. szczytu UE–UA z listopada 2017 r.,

⁽¹⁾ http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/A_RES_71_1_E.pdf⁽²⁾ https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/A_RES_71_280.pdf⁽³⁾ A/HRC/35/25 <https://daccess-ods.un.org/TMP/8451200.72364807.html>⁽⁴⁾ <http://www.unhcr.org/58e625aa7.pdf>⁽⁵⁾ <https://refugeemigrants.un.org/SGReport>⁽⁶⁾ <http://www.unhcr.org/Zero-Draft.pdf>⁽⁷⁾ https://refugeemigrants.un.org/sites/default/files/180205_gcm_zero_draft_final.pdf⁽⁸⁾ https://refugeemigrants.un.org/sites/default/files/2018mar05_zerodraft.pdf

Środa, 18 kwietnia 2018 r.

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/70/1 pt. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” i 17 celów zrównoważonego rozwoju zawartych w tej rezolucji, przyjętej podczas szczytu ONZ w Nowym Jorku w dniu 25 września 2015 r. ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając Międzynarodową konwencję o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin przyjętą na mocy rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/45/158 z dnia 18 grudnia 1990 r. ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając wspólne uwagi ogólne Komitetu Ochrony Praw Pracowników Migrujących i Członków ich Rodzin oraz Komitetu Praw Dziecka w sprawie praw człowieka przysługujących dzieciom w kontekście migracji międzynarodowej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie UE w zmieniającym się globalnym otoczeniu – świat bardziej połączony, skonfliktowany i złożony ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2016 r. w sprawie praw człowieka i migracji w państwach trzecich ⁽¹²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie odporności jako strategicznego priorytetu działań zewnętrznych UE ⁽¹³⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie rozwiązań dotyczących przepływu uchodźców i migrantów: rola działań zewnętrznych UE ⁽¹⁴⁾ oraz z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie sytuacji na Morzu Śródziemnym i potrzeby całościowego podejścia UE do problematyki migracji ⁽¹⁵⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie przyjęte w dniu 12 października 2017 r. przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijne ramy przesiedleń i zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 (A8-0316/2017), a także konieczność przesiedlenia przez UE co najmniej 20 % osób wskazanych w rocznych przewidywaniach potrzeb w zakresie przesiedleń,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 13 ust. 2 Powszechnej deklaracji praw człowieka „każdy człowiek ma prawo opuścić jakikolwiek kraj, włączając w to swój własny, i powrócić do swego kraju”; mając na uwadze, że w 1999 r. Komitet Praw Człowieka ONZ wyjaśnił w Komentarzu ogólnym nr 273 (ust. 8), że prawa tego nie można uzależniać od żadnego konkretnego celu lub okresu, w którym dana osoba postanawia przebywać poza krajem;
- B. mając na uwadze, że na szczycie ONZ w sprawie uchodźców i migrantów zorganizowanym przez Zgromadzenie Ogólne w Nowym Jorku w dniu 19 września 2016 r. państwa członkowskie ONZ jednogłośnie przyjęły „Deklarację nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów”, na podstawie której zainicjowano dwa odrębne, oddzielne i niezależne, choć w istocie powiązane ze sobą procesy z myślą o przyjęciu w 2018 r. globalnego porozumienia w sprawie uchodźców oraz globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji, które zostanie podpisane na konferencji w Maroku w grudniu 2018 r.;
- C. mając na uwadze, że załącznik I do deklaracji nowojorskiej określa kompleksowe ramy działań na rzecz uchodźców, których podstawą jest zasada międzynarodowego podziału odpowiedzialności oraz determinacja państw członkowskich ONZ, by uporać się z głównymi przyczynami przymusowych wysiedleń; mając na uwadze, że kompleksowe ramy działań na rzecz uchodźców przedstawiają konkretne działania mające zmniejszyć presję na kraje przyjmujące, zwiększyć samodzielność uchodźców, rozszerzyć dostęp do rozwiązań w państwach trzecich oraz poprawić warunki w państwach pochodzenia, aby umożliwić powrót w poczuciu bezpieczeństwa i godności;
- D. mając na uwadze, że do Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców zwrócono się o to, by przeprowadził konsultacje w sprawie programu działania w celu uzupełnienia kompleksowych ram działań na rzecz uchodźców i by zaproponował globalne porozumienie w sprawie uchodźców w rocznym sprawozdaniu dla Zgromadzenia Ogólnego w 2018 r.;
- E. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie uczestniczyły w fazie przygotowawczej i dyskusjach, które doprowadziły do przedstawienia wstępnych projektów; mając na uwadze, że wraz z rozpoczęciem decydującej fazy procesu i w konsekwencji decyzji USA o wycofaniu się z negocjacji jeszcze bardziej istotne stało się to, aby UE i jej państwa członkowskie objęły przywódczą rolę w celu zagwarantowania mocnego w wymowie dokumentu koncentrującego się na ludziach i opartego na prawach człowieka;

⁽⁹⁾ Rezolucja ONZ nr 70/1 http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽¹⁰⁾ <http://www.un.org/documents/ga/res/45/a45r158.htm>

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 109.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0404.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0242.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0124.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 9.

Środa, 18 kwietnia 2018 r.

- F. mając na uwadze, że migracja jest skomplikowanym zjawiskiem społecznym; mając na uwadze, że podczas gdy uchodźcy są szczegółowo zdefiniowani i chronieni w prawie międzynarodowym jako osoby, które przebywają poza swoim krajem pochodzenia z obawy przed prześladowaniem, konfliktami, przemocą lub innymi okolicznościami i które wymagają w związku z tym międzynarodowej ochrony, to prawa człowieka przysługują zarówno uchodźcom, jak i migrantom, którzy w czasie trwania migracji są często bardziej narażeni na ataki, przemoc i wykorzystywanie; mając na uwadze, że zarówno globalne porozumienie w sprawie uchodźców, jak i globalne porozumienie w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji to procesy wzajemnie się uzupełniające, które będą wymagały wspólnych działań w celu ich realizacji;
- G. mając na uwadze, że mobilność i migracja ludności są coraz częstszym zjawiskiem, a na całym świecie odnotowuje się około 258 mln międzynarodowych migrantów; mając na uwadze, że liczba migrantów jako odsetek populacji światowej wzrosła z 2,8 % w 2000 r. do 3,4 % w 2017 r.; mając na uwadze, że 48 % migrantów to kobiety; mając na uwadze, że większość migrantów podróżuje w sposób bezpieczny i zorganizowany; mając na uwadze, że 85 % przepływów migracyjnych odbywa się między krajami o takim samym poziomie rozwoju; mając na uwadze, że w 2017 r. Europa znalazła się na drugiej pozycji pod względem liczby pochodzących z niej migrantów międzynarodowych (61 mln) ⁽¹⁶⁾;
- H. mając na uwadze, że według danych Biura UNHCR na koniec 2015 r. około 65 mln osób, w tym 12 mln Syryjczyków, żyło w warunkach przymusowego wysiedlenia; mając na uwadze, że według Banku Światowego w latach 2012–2015 około 9 mln osób zostało zmuszonych do opuszczenia swoich domów, co stanowi poważne wyzwanie dla światowego systemu pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że 84 % uchodźców na świecie i 99 % osób wewnętrznie przesiedlonych przyjmują państwa lub regiony rozwijające się, przy czym najwięcej migrantów jest przyjmowanych na kontynencie afrykańskim, podczas gdy zaledwie 10 % wszystkich uchodźców przyjmują kraje europejskie, z wyjątkiem Turcji; mając na uwadze, że według przewidywanych przez UNHCR globalnych potrzeb w zakresie przesiedleń na rok 2018 blisko 1,2 mln osób będzie wymagało przesiedlenia; mając na uwadze, że od 2000 r. w skali światowej ponad 46 000 migrantów i uchodźców, poszukując poczucia bezpieczeństwa i godności za granicą, poniosło śmierć, w tym co najmniej 14 500 ofiar śmiertelnych odnotowano od 2014 r. w środkowej części basenu Morza Śródziemnego ⁽¹⁷⁾;
- I. mając na uwadze, że Europa od wieków jest miejscem docelowym, ale także miejscem, z którego pochodzą migranci; mając na uwadze, że Europejczycy także migrowali za granicę ze względu na trudności gospodarcze, konflikty lub prześladowania polityczne; mając na uwadze, że trwający kryzys gospodarczy i finansowy skłonił wielu Europejczyków do emigracji, w tym do wschodzących gospodarek z globalnego Południa;
- J. mając na uwadze, że wiele migrujących dzieci doświadcza przemocy, niegodziwego traktowania i wykorzystywania; mając na uwadze, że wiadomo o ponad 100 krajach, w których dzieci są przetrzymywane z przyczyn związanych z migracją ⁽¹⁸⁾; mając na uwadze, że prawdopodobieństwo, iż dzieci-uchodźcy nie będą uczęszczać do szkoły jest pięć razy większe niż w przypadku innych dzieci, a mniej niż jedna czwarta nastolatków-uchodźców jest zapisana do szkoły średniej;
- K. mając na uwadze, że pracownicy migrujący są często narażeni na dyskryminację i wykorzystywanie, a ich prawa są naruszane; mając na uwadze, że 23 % z 24,9 mln osób pracujących przymusowo na świecie to międzynarodowi migranci;
- L. mając na uwadze, że doświadczenie pokazało, że migranci wnoszą pozytywny wkład w krajach, w których żyją, a także w swoich krajach pochodzenia; mając na uwadze, że migranci wnoszą taki wkład w państwie, w którym żyją, płacąc podatki i zasilając gospodarki tych krajów, wydając w nich około 85 % swoich dochodów; mając na uwadze, że w 2017 r. na całym świecie dokonano transferu około 596 mld USD w formie przekazów pieniężnych, z czego 450 mld USD przekazano na rzecz krajów rozwijających się, a kwota ta stanowi niemal trzykrotność łącznej oficjalnej pomocy rozwojowej;
1. zdecydowanie popiera cele Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów, a także związany z nią proces opracowania globalnego systemu zarządzania, aby wzmocnić koordynację w dziedzinie międzynarodowej migracji, mobilności ludzi, masowych przemieszczeń uchodźców i przedłużających się sytuacji uchodźczych, a także w celu wprowadzenia trwałych rozwiązań i podejść służących wyraźnemu akcentowaniu znaczenia ochrony praw uchodźców i migrantów;
 2. wzywa państwa członkowskie UE do zjednoczenia się poprzez zajęcie jednolitego dla całej UE stanowiska oraz do aktywnej obrony negocjacji w sprawie tak ważnej kwestii, jak globalne porozumienie ONZ w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji, oraz do dążenia do postępu w tych negocjacjach;

⁽¹⁶⁾ Organizacja Narodów Zjednoczonych, Departament Spraw Gospodarczych i Społecznych, Wydział ds. Ludności (2017). *Trends in International Migrant Stock: The 2017 revision* (Baza danych Organizacji Narodów Zjednoczonych, POP/DB/MIG/Stock/Rev.2017).

⁽¹⁷⁾ <https://missingmigrants.iom.int/latest-global-figures>

⁽¹⁸⁾ Raport UNICEF, *Uprooted: the growing crisis for refugee and migrant children*, wrzesień 2016, s. 39, <https://www.unicef.org/videoaudio/PDFs/Uprooted.pdf>

Środa, 18 kwietnia 2018 r.

3. jest przekonany, że w wysoce współzależnym świecie wyzwania związane z mobilnością ludzi najskuteczniej podjąć może społeczność międzynarodowa jako całość; z zadowoleniem przyjmuje więc otwarcie opartych na wstępnych projektach negocjacji międzyrządowych dotyczących globalnego porozumienia ONZ w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz rozpoczęcie formalnych konsultacji dotyczących globalnego porozumienia w sprawie uchodźców, które zakończyć się mają do lipca 2018 r.;
4. apeluje do Unii Europejskiej, a mianowicie do jej Wysokiej Przedstawiciel do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz do Komisji, aby wykorzystały całą swoją wagę dyplomatyczną w celu mobilizacji zasobów delegatur UE, nie tylko w Nowym Jorku i Genewie, ale również w innych kluczowych krajach, w szczególności w krajach rozwijających się, których skuteczne uczestnictwo w tym procesie – jako krajów pochodzenia, tranzytu oraz krajów docelowych – ma kluczowe znaczenie i UE powinna je ułatwiać, aby zapewnić sukces tego procesu;
5. podkreśla, że w najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka uznano prawa przynależne wszystkim ludziom, w tym migrantom i uchodźcom, niezależnie od ich statusu prawnego, i zobowiązano państwa do stania na straży tych praw, w tym podstawowej zasady non-refoulement; domaga się, aby zwrócić szczególną uwagę na osoby znajdujące się w trudnej sytuacji i potrzebujące specjalnego medycznego lub psychologicznego wsparcia, w tym ze względu na to, że są ofiarami przemocy fizycznej, przemocy z nienawiści, przemocy seksualnej, ze względu na płeć lub tortur; popiera włączenie do globalnego porozumienia konkretnych środków w tym zakresie; przypomina ponadto, że trudności wynikają z sytuacji w krajach pochodzenia, tranzytu, krajach przyjmujących i docelowych, w związku nie tylko z tożsamością danej osoby, ale także z wyborami politycznymi, brakiem równości oraz dynamiką strukturalną i społeczną;
6. przypomina, że za pośrednictwem celów zrównoważonego rozwoju zawartych w „Agendzie 2030” uznano, że zaplanowane i prawidłowo zarządzane polityki migracyjne mogą przyczynić się do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju i wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, a także do zmniejszenia nierówności w obrębie państw i między nimi; apeluje o to, by zwrócić należytą uwagę na związane z migracją aspekty celów zrównoważonego rozwoju i globalnego porozumienia; wzywa UE i państwa członkowskie do wywiązania się ze swych zobowiązań dotyczących realizacji celów zrównoważonego rozwoju dotyczących dzieci poprzez wdrożenie wytycznych UE z dnia 6 marca 2017 r. w sprawie promowania i ochrony praw dziecka;
7. wzywa państwa członkowskie ONZ do podjęcia odrębnego zobowiązania na rzecz propagowania równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt jako centralnego elementu globalnego porozumienia, zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju nr 5; przypomina ponadto, że migracja może przyspieszyć proces wzmocnienia pozycji kobiet i równości płci, biorąc pod uwagę, że 48 % migrantów to kobiety, a dwie trzecie z nich to kobiety pracujące;
8. wzywa państwa członkowskie ONZ do podjęcia odrębnego zobowiązania na rzecz ochrony migrujących dzieci; podkreśla, że wszystkie dzieci, niezależnie od ich statusu migranta lub uchodźcy, są przede wszystkim dziećmi, które są uprawnione do wszystkich praw zapisanych w Konwencji ONZ o prawach dziecka, a także że we wszystkich decyzjach i działaniach ich dotyczących w pierwszym rzędzie uwzględniane musi być ich dobro; uważa, że globalne porozumienia są okazją do podniesienia standardów ochrony dzieci dotkniętych problemem migracji i przymusowych wysiedleń; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że do wstępnego projektu włączono jasne zobowiązania dotyczące konkretnych, palących zagadnień, jak wezwanie do położenia kresu przetrzymywaniu dzieci w ośrodkach detencyjnych, usprawnienie działań dotyczących zaginionych migrantów, zdecydowane wspieranie łączenia rodzin i innych legalnych ścieżek, zapobieganie bezpaństwowości wśród dzieci, a także objęcie dzieci-uchodźców i dzieci ubiegającym się o azyl krajowymi systemami ochrony dzieci, edukacji i opieki zdrowotnej; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zdecydowanego poparcia tych propozycji w celu dopilnowania, by zostały one zachowane w ostatecznej wersji tekstu, która ma zostać przyjęta w grudniu;
9. podkreśla, że należy się skoncentrować na podejmowaniu różnorodnych problemów leżących u podstaw migracji nieuregulowanej i przymusowych wysiedleń (konflikty, prześladowania, czystki etniczne, powszechna przemoc lub inne czynniki, takie jak skrajne ubóstwo, zmiana klimatu lub klęski żywiołowe);
10. wyraża ubolewanie z powodu utrzymującego się i powszechnego zjawiska bezpaństwowości, które stwarza poważne wyzwania w zakresie praw człowieka; wzywa UE i jej państwa członkowskie do dopilnowania, aby kwestia ta została odpowiednio uwzględniona w bieżących negocjacjach w sprawie globalnych porozumień;
11. podkreśla, że pomimo międzyrządowego charakteru negocjacji, konsultacje i negocjacje muszą być przejrzyste i pluralistyczne oraz muszą obejmować wszystkie zainteresowane strony, władze i instytucje lokalne i regionalne, a także społeczeństwo obywatelskie, w tym, w miarę możliwości, organizacje zrzeszające migrantów; podkreśla, że należy uwypuklić rolę parlamentów w końcowej fazie procesu prowadzącego do przyjęcia tych porozumień, i podkreśla w szczególności potrzebę wzmocnienia parlamentarnego wymiaru stanowiska UE;
12. uważa, że należy opracować mechanizm koordynacji w celu zapewnienia komplementarności tych dwóch porozumień i spójności w kwestiach o charakterze przekrojowym;

Środa, 18 kwietnia 2018 r.

13. podkreśla, że istotne jest gromadzenie i monitorowanie zdezagregowanych danych dotyczących migracji i uchodźców, które uzupełniać powinny wskaźniki dotyczące migrantów – mające podstawowe znaczenie w kształtowaniu polityki – oparte na realistycznych danych, a nie mitach lub fałszywych wyobrażeniach, przy jednoczesnym zapewnieniu norm w zakresie praw podstawowych, w tym prawa do prywatności, oraz standardów ochrony danych, a także zapobieganiu narażaniu osób, których dane dotyczą, na poważne naruszenia praw człowieka;

14. podkreśla potrzebę wzmocnienia działań następczych dotyczących wdrażania globalnych porozumień w najbliższej przyszłości, w szczególności ze względu na niewiążący charakter tych porozumień, w celu uniknięcia podejścia „à la carte” w różnych zaangażowanych państwach; wzywa w związku z tym do uważnego monitorowania poprzez ustanowienie kryteriów referencyjnych i wskaźników, w stosownych przypadkach; podkreśla potrzebę dopilnowania, by struktury ONZ i jej odpowiednie agencje zostały wyposażone w zasoby niezbędne do realizacji poszczególnych zadań, które państwa postanowią im delegować w ramach wdrażania i kontroli porozumień;

15. uznaje, że zarządzanie migracją wymaga poważnych inwestycji, odpowiednich zasobów i elastycznych i przejrzystych instrumentów, oraz że dobrze zaprojektowane, elastyczne i usprawnione instrumenty służące reagowaniu na wyzwania w zakresie migracji będą niezbędne w nadchodzących latach; apeluje o to, by unijne instrumenty finansowania odgrywały większą rolę w realizacji globalnych porozumień; wzywa do zapewnienia spójności finansowej w kolejnych wieloletnich ramach finansowych (WRF) oraz do dokonania przeglądu długoterminowego wsparcia budżetowego na rzecz polityki migracyjnej i azylowej oraz działań związanych z globalnymi porozumieniami; uważa, że środki budżetowe z przeznaczeniem na rozwój muszą nadal koncentrować się na zrównoważonym zwalczaniu ubóstwa;

Globalne porozumienie w sprawie uchodźców

16. z zadowoleniem przyjmuje projekt porozumienia w sprawie uchodźców oraz przyjęte w nim podejście, w którym skupiono się na prawach człowieka i człowieku ogólnie; wyraża uznanie dla prac Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz jego zaangażowania na rzecz jak najpełniejszej realizacji powierzonych mu zadań; wzywa wszystkie kraje do podjęcia zobowiązań na rzecz bardziej sprawiedliwego podziału odpowiedzialności w zakresie przyjmowania i wspierania uchodźców na świecie i apeluje do UE i jej państw członkowskich, by uznały swoją część odpowiedzialności i wywiązały się z niej; w odniesieniu do proponowanego porozumienia apeluje o przyjęcie globalnego mechanizmu podziału odpowiedzialności, wspierającego podejście oparte na prawach człowieka;

17. podkreśla, że konieczne jest zapewnienie solidnej i trwałej pomocy dla krajów rozwijających się przyjmujących dużą liczbę uchodźców oraz dopilnowanie, by uchodźcom zapewniano trwałe rozwiązania, w tym by stawali się samowystarczalni i integrowali się w społeczności, w której żyją; przypomina, że porozumienie stanowi niepowtarzalną okazję do wzmocnienia powiązań między polityką pomocy humanitarnej a polityką rozwoju oraz do poprawy skuteczności, efektywności i zrównoważonego charakteru ochrony uchodźców, a także do znalezienia dla nich rozwiązań wraz z wypracowaniem kompleksowej odpowiedzi i porozumienia wszystkich zainteresowanych stron;

18. podkreśla potrzebę włączenia uchodźców jako aktywnych zainteresowanych stron w kształtowanie porozumienia i innych międzynarodowych reakcji na sytuację uchodźców;

19. wzywa do niekryminalizowania pomocy humanitarnej; wzywa do zapewnienia większych możliwości poszukiwawczo-ratowniczych na rzecz osób znajdujących się w niebezpieczeństwie, do rozwinięcia szerszych zdolności przez wszystkie państwa oraz do uznania wsparcia ze strony podmiotów prywatnych i organizacji pozarządowych w prowadzeniu akcji ratowniczych na morzu i na lądzie;

20. wzywa do solidnego opracowania i usprawnienia rozwiązań w zakresie przesiedleń w ramach negocjowanego porozumienia jako kluczowego elementu sprawiedliwego podziału odpowiedzialności dzięki konkretnym i skoordynowanym zobowiązaniom, które ustanowią lub zwiększą zakres, rozmiar i jakość programów przesiedleńczych, w celu sprostania rocznym globalnym potrzebom w zakresie przesiedleń określonym przez UNHCR; wzywa w szczególności państwa członkowskie UE do udziału w tych działaniach i do wzmocnienia ich zaangażowania w tym zakresie;

21. wzywa do pełnego poszanowania prawa do łączenia rodzin i nalega na rozwój bezpiecznych i legalnych dróg dla uchodźców w uzupełnieniu przesiedleń, w tym korytarzy humanitarnych, międzynarodowych wiz humanitarnych, regionalnych systemów przesiedleń i innych uzupełniających legalnych sposobów migracji (takich jak prywatny sponsoring, wizy studenckie, programy stypendialne dla uchodźców oraz elastyczne rozwiązania w zakresie wiz), aby uchodźcy mogli dotrzeć do miejsc, w których panują właściwe i godne warunki przyjmowania;

22. wzywa wszystkie kraje do podpisania, ratyfikowania i przestrzegania Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. oraz Protokołu dotyczącego statusu uchodźców z 1967 r. (konwencja genewska);

Środa, 18 kwietnia 2018 r.

23. podkreśla, że należy skorzystać z tej możliwości, aby w pełni rozwinąć nową i horyzontalną perspektywę płci w ramach wspólnej międzynarodowej reakcji na napływ uchodźców, która będzie mieć na celu zaspokojenie szczególnych potrzeb kobiet w zakresie ochrony, w tym zwalczanie przemocy wobec kobiet, oraz zwiększanie ich zdolności i umiejętności w odniesieniu do odbudowy i odporności wszystkich społeczeństw, a tym samym posłużyć przezwyciężeniu wizerunku kobiet postrzeganych wyłącznie jako ofiary; wzywa w tym kontekście do pełnego zaangażowania kobiet już od wieku dziecięcego, przy zapewnieniu dostępu do edukacji dla dziewcząt, w tym w sytuacjach nadzwyczajnych i w rejonach konfliktów, do słuchania ich opinii oraz uwzględniania ich potrzeb i sytuacji, w jakich żyją, dzięki ich udziałowi w opracowywaniu strategii politycznych i rozwiązań kryzysu uchodźczego, by kroki te stały się bardziej zrównoważone, elastyczne i skuteczne;

Globalne porozumienie na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji

24. nalega, aby globalne porozumienie na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji skupiało się na ludziach i opierało na prawach człowieka oraz zapewniało długotrwałe, zrównoważone i kompleksowe środki z korzyścią dla wszystkich zaangażowanych stron w oparciu o zasadę partnerstwa i wzmocnionej współpracy państw pochodzenia, tranzytu i docelowych;

25. uważa, że porozumienie stanowi jedyną w swoim rodzaju okazję, aby powiązać rozwój z migracją w ramach globalnej agendy politycznej; zdecydowanie uważa, że cele zrównoważonego rozwoju stanowią całościowe i kompleksowe ramy dla ugruntowania związku migracji z rozwojem;

26. przypomina, że w sprawozdaniu sekretarza generalnego ONZ zatytułowanym „Migracja z korzyścią dla wszystkich” podkreślono, że istnieją wyraźne dowody wskazujące na to, że pomimo rzeczywistych wyzwań migracja jest korzystna pod względem gospodarczym i społecznym zarówno dla migrantów, jak i dla społeczności przyjmujących i może być motorem wzrostu gospodarczego i innowacyjności; zdecydowanie popiera utrwalanie pozytywnego przekazu na temat migracji i wzywa do prowadzenia unijnych i międzynarodowych kampanii informacyjnych, w których zwraca się uwagę na dowody i przeciwdziała rasistowskim i ksenofobicznym tendencjom w naszych społeczeństwach;

27. wzywa państwa będące członkami ONZ do ograniczenia do minimum kosztów przelewów gotówkowych oraz do zajęcia się tą kwestią w ramach bieżących negocjacji dotyczących porozumienia;

28. podkreśla, że migrację uznano za strategię proaktywnego przystosowania się, model utrzymania w walce z ubóstwem oraz czynnik przyczyniający się do wzrostu sprzyjającego integracji i zrównoważonego rozwoju;

29. zdecydowanie uważa, że nadszedł czas, aby połączyć wszystkie elementy struktury ONZ, w tym Międzynarodową Organizację ds. Migracji (IOM), w celu wspierania międzynarodowych wysiłków na rzecz zarządzania migracją i konsolidacji współpracy; wyraża w związku z tym głębokie ubolewanie z powodu podjętej przez administrację Stanów Zjednoczonych decyzji dotyczącej wycofania się z negocjacji dotyczących światowego porozumienia na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji; wzywa UE do odegrania wiodącej roli w tym procesie oraz do potępienia innych państw, które wycofały się z negocjacji lub osłabiły treść ostatecznego porozumienia; wzywa UE do wypełnienia jej obowiązków jako podmiotu działającego na arenie międzynarodowej oraz do podjęcia działań na rzecz pomyślnego zakończenia negocjacji; nalega na konieczność okazania przez państwa członkowskie UE jedności i przemawiania jednym głosem na rzecz wspierania międzynarodowego systemu zarządzania migracją opartego na prawach człowieka;

30. uważa, że otwarcie bardziej legalnych szlaków migracji, w tym na podstawie realistycznych analiz potrzeb rynku pracy, zmniejszałoby do nielegalnej migracji i doprowadziłoby do zmniejszenia liczby ofiar śmiertelnych i przypadków złego traktowania nielegalnych migrantów przez przemytników oraz do ograniczenia wykorzystywania nielegalnych migrantów przez pozbawionych skrupułów pracodawców;

31. wzywa wszystkie państwa do podjęcia odpowiednich środków w celu zapobiegania łamaniu praw człowieka i wykorzystywaniu migrantów na ich własnych terytoriach, w tym przez pracodawców; wzywa państwa będące członkami ONZ do podpisania, ratyfikowania i przestrzegania w tym celu Międzynarodowej konwencji o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin przyjętej na mocy rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 45/158 z dnia 18 grudnia 1990 r.; podkreśla, że w pakcie należy przestrzegać międzynarodowych standardów pracy i dostosować się do nich, w szczególności podstawowych zasad i praw w pracy oraz odpowiednich konwencji MOP i ONZ na temat ochrony pracowników migrujących i ich rodzin;

32. podkreśla znaczenie zapewnienia odpowiedniego wsparcia w razie dobrowolnych powrotów i w przypadku reintegracji osób powracających do kraju ojczystego; podkreśla, że dzieci należy odsyłać jedynie wówczas, gdy leży to w ich interesie, oraz czynić to w sposób bezpieczny, wspomagany i dobrowolny, w oparciu o sprawozdania zawierające informacje dotyczące dzieci w krajach pochodzenia oraz przy zapewnieniu długoterminowego wsparcia na rzecz ich ponownej integracji;

33. zwraca się do państw będących członkami ONZ, by rozważyły przyjęcie szczegółowych krajowych lub regionalnych planów działania propagujących całościowe podejście w wymiarze administracyjnym do wdrażania zaleceń porozumienia w celu uwzględnienia poszczególnych wymiarów migracji, w tym rozwoju, praw człowieka, bezpieczeństwa, aspektów społecznych, wieku i płci, a także uwzględnienie skutków politycznych dla zdrowia, edukacji, ochrony dzieci, mieszkalnictwa, integracji społecznej, sprawiedliwości, zatrudnienia i ochrony socjalnej;

Środa, 18 kwietnia 2018 r.

34. popiera zapisany w Deklaracji nowojorskiej apel dotyczący systematycznych działań następczych oraz przeglądów zobowiązań państw członkowskich w zakresie migracji; deklaruje gotowość do włączenia się w ten proces na szczeblu UE i wspiera integrację migrantów i innych zainteresowanych podmiotów;

35. wzywa Radę, Komisję oraz wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do pełnego informowania Parlamentu na wszystkich etapach procedury prowadzącej do przyjęcia globalnego porozumienia;

o

o o

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Biuru Wysokiego Komisarza NZ ds. Uchodźców, Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych.
